

Virkelighed, er jo overordentlig vanskeligt at bestemme, og det vil derfor ogsaa være overordentlig vanskeligt at give en passende Godtgørelse derved. Jeg tror ikke, at nogen vil drage i Tvivl, at under de forskellige Krige have Indvaanerne i Fredericia lidt ikke saa ganske ubetydeligt og lidt ikke saa ganske ubetydeligt ud over det, der overhovedet de forskellige Gange har kunnet være Tale om at give Erstatning for. Af disse forskellige Hensyn har det været min Opfattelse, at man kunde og burde ophæve den Servitut, som hviler paa disse Byens Jorder, som ligge indenfor denne Linie; men da jeg som sagt ikke har kunnet finde fornødent Dre for denne Opfattelse indenfor Udvalget, har jeg selvfølgelig ikke villet staa ene med et Vædringsforslag i den Retning og er derfor gaaet med Flertallet i Udvalget til den Bestemmelse, at man skal forlange, at Fredericia Kommune betaler $\frac{1}{3}$ af den Vædringsforhøjelse, som disse Grunde efter Vædring af en Takationskommission ville faa.

Til selve det ny Forslag, Udvalget har tilladt sig at stille, finder jeg ingen Anledning til at knytte yderligere Bemærkninger, da det jo, som jeg allerede begyndte med at sige, er saa let overflydeligt, at saadanne Bemærkninger ville være aldeles unødvendige. Jeg skal derfor ganske simpelt indskrænke mig til at anbefale Vædringsforslaget, som det foreligger efter Udvalgets Flertals Indstilling.

Rasmussen: Som det vil fremgaa af Betænkningen, og som det ogsaa fremgaa af den ærede Ordførers Udtalelser nu, er der kun et eneste Punkt angaaende den foreliggende Sag, hvorpaa Udvalget har delt sig. Det er Spørgsmaalet angaaende den Erstatning, som Fredericia Kommune skal yde for Ophævelsen af Demarkationsservituten, der hviler paa det Terræn, der ligger mellem Demarkationslinien og Fredericia Citadel. Naar Mindretallet ikke har kunnet gaa med til det af Flertallet foreslaaede, nemlig til $\frac{1}{3}$ af den Værdi, som Ophævelsen af Servituten anlaas til af Takationskommissionen, saa er det væsentlig af 2 Grunde. Den ene er den, at det efter vor Mening strengt taget kunde fordras, at hele Vædringsforhøjelsen kunde og burde erstattes, fordi Fredericia Kommune som saadan ikke har nogen Ret til at forlange Servituten hævet; det er noget, der udelukkende hviler i Statens Haand, hvornaar og om dette i det hele taget skal ske. Den anden Grund, vi have haft, er den, at idet vi nu nedsætte Erstatningen til $\frac{1}{3}$, nedsætte vi den ikke

alene til $\frac{1}{3}$ for det Terræn, der her er Tale om, men der skædes ogsaa et Præcedens for Fremtiden. Det er nemlig ikke udelukkende dette Anlæg, det kan komme til at dreje sig om, men ogsaa om det langt større Terræn, vi have ved Fredericia mellem Demarkationslinien og Hovedfæstningen. Der kan ganske sikkert blive Spørgsmaal om Nedlæggelsen af Demarkationslinien uden om hele Fæstningen, dersom den ærede Ordfører har Ret i, at vi skulde have nedlagt Fæstningen allerede efter 1864. Naar vi nu gif ned til en Stadeserstatning af $\frac{1}{3}$, vilde vi skabe et Præcedens, som vi meget vanskeligt kunde komme uden om, og det vilde faa langt større Betydning, idet dette Terræn er langt større end det, der er Tale om mellem Hovedfæstningen og Citadellet. Ved Loven af 6te Juli 1867 om Nedlæggelsen af Kjøbenhavns Fæstning ved Nord- og Vestfronten blev Erstatningen fastsat til 50 pCt. af Takationssummen, og det blev endog saa fastslaaet paa den Maade, at dersom Kjøbenhavns Kommune ikke inden et vist Tidspunkt gif ind derpaa, skulde Erstatningen stige til 60 pCt. Mindretallet stønner i det hele taget ikke rettere, end at vi, naar vi lade Fredericia Kommune slippe med Halvdelen af den Vædringsforhøjelse, som Grundene efter Kommissionens Takation saa ved, at vi have Demarkationsservituten, i Virkeligheden stille os ret velvilligt over for Fredericia Kommune. Vi stille os i alt Fald over for Fredericia Kommune ganske paa samme Maade, som vi i sin Tid stillede os over for Kjøbenhavns Kommune. Jeg ser ikke rettere, end at vi her i Virkeligheden staa ikke over for Spørgsmaalet om i større eller mindre Grad at yde en Krigsstadserstatning til Fredericia, saaledes som det næsten kunde se ud til at være den ærede Ordførers Mening, men alene over for Spørgsmaalet om: hvad Rigsdagen, der repræsenterer de almindelige Stathedere, er berettiget til at forlange paa Statskassens Vegne som Erstatning for Ophævelsen af Demarkationsservituten ved Fredericias Citadel. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor vidt Fredericia Kommune i Virkeligheden kan have berettigede Fordringer om Erstatning efter Krigen i 1864, kunne Meningerne derom være meget delte. Den ærede Ordfører mente selv, at endnu i dette Øjeblik have Udvalgets militære Medlemmer været i Tvivl om, hvor vidt det af militære Hensyn var rigtigt at nedlægge Citadellet i Fredericia, og at Landstinget har indskrænket Lovforslaget til blot at omfatte Citadellet, var ifølge Landstingsbetænkningen til Dels af den Grund, at